

Arrest

nr. 189 545 van 7 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUYTAERT *loco* advocaat P. DE BLOCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 10 mei 2015 België is binnengekomen, diende op 12 mei 2015 een asielaanvraag in. Op 26 april 2015 werden verzoeksters vingerafdrukken genomen in Italië.

1.2. Op 28 februari 2017 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 28 februari 2017 ter kennis gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 12/05/2015

Overdracht CGVS: 12/08/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 21 september 2015, van 14u33 tot 17u55, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat,

meester De Block, was de hele tijd aanwezig. U werd een tweede maal gehoord op 10 januari 2016, van 9u24 tot 12u23, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester De Block, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en in Mogadishu geboren te zijn. Op jonge leeftijd verhuisde u met uw tante naar Dofar, waar u tot uw vertrek woonde. U behoort tot de habargedir-clan.

U raadde de vrouwen in uw dorp af om de kleding opgedragen door Al Shabaab te dragen, omdat deze te duur was. U wordt verschillende keren door Al Shabaab bedreigd en mishandeld. Uw echtgenoot wordt door Al Shabaab verwondt in 2015; hij wordt in het been geschoten. Uw oudste zoon hebben ze proberen inlijven.

U besluit te vertrekken en op 30 maart 2015 verlaat u uw dorp. U reist via Turkije, Griekenland en Italië. Op 10 mei 2015 komt u aan in België en 2 dagen later vraagt u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag 21 september 2015, hierna CGVS 1, p. 2 en gehoorverslag 10 januari 2017, hierna CGVS 2, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet afkomstig bent van het dorp Dofar, district Afgooye, Lower Shabelle. U heeft niet kunnen overtuigen dat u daar het grootste deel van uw leven heeft gewoond. Uw kennis over uw beweerde regio van herkomst vertoont dergelijke hiaten dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat u daadwerkelijk van daar afkomstig zou zijn.

Vooreerst is uw geografische kennis zeer gering. Zo kan u uw dorp Dofar, waar u het merendeel van uw leven heeft gewoond, niet op een duidelijke manier situeren en schiet ook uw meer algemene geografische kennis van Somalië tekort. Eerst verklaart u nog dat uw dorp door Afgooye wordt bestuurd en het in Middle Shabelle ligt (CGVS 1 p. 9). Even later lukt het u niet om duidelijk te antwoorden op de vraag of Afgooye nu in Middle of Lower Shabelle ligt, terwijl dit district duidelijk deel uitmaakt van de provincie Lower Shabelle. Ook andere plaatsen kan u niet correct lokaliseren (CGVS 1 p. 12). Zo plaats u de provincie Hiraan onder Galgaduud, terwijl dit twee afzonderlijke districten zijn. Bosaso zou in het zuiden liggen terwijl dit eigenlijk deel uitmaakt van Puntland. Ook Galkayo en Beledweyne plaatst u allemaal onder Galgaduud. Galkayo is echter gelegen in de regio Mudug en Beledweyne is gelegen in Hiraan. Tijdens uw tweede interview weet u plots wel tot welke provincie Mogadishu behoort (CGVS 1 p. 5), iets dat u bij DVZ niet wist, en lokaliseert u uw dorp Dofar plots in het district Marka (CGVS 2 p. 15). Uw dorp werd op de kaart van Afgooye noch op de kaart van Marka teruggevonden. Enkele van de buurdorpen die u noemt (CGVS 2 p. 16), Donyaarow en Donweyne, werden teruggevonden op de kaart

van het district Afgooye. Alle andere omliggende dorpen die u noemt, nl. Dihisle, Ader Bishar, Wahaloshin, Mukayga en Buulo Burder werden niet teruggevonden op de kaart. Ook aan de hand van andere verklaringen slaagt u er niet in uw dorp op een duidelijke wijze te lokaliseren en spreekt u uzelf vaak tegen. Zo verklaarde u bij DVZ dat uw dorp tussen Balcad en Afgooye gelegen is, terwijl u bij het CGVS verklaart dat tussen Afgooye en Warmahan ligt (CGVS p. 9), wat in de tegenovergestelde richting ligt van Balcad.

Verder blijkt u maar zeer weinig te weten over de grote droogte en hongersnood die uw regio trof in 2011 (CGVS 2 p. 13). U slaagt er niet in deze in de tijd te situeren, zelfs niet wanneer dit wordt gevraagd aan de hand van de leeftijden van uw kinderen. Wanneer wordt gevraagd welke de eerste regen was die uitbleef, waardoor de droogte van 2011 uiteindelijk werd veroorzaakt, antwoordt u verkeerdelijk de Gu (CGVS 2 p. 13), terwijl dit de Deyr was. Uit de bij het administratief gevoegde informatie blijkt dat er in de periode van de hongersnood tussen oktober 2010 en april 2012 bijna 260.000 mensen om het leven kwamen in Centraal-en Zuid-Somalië, waarvan de helft kinderen. In juli 2011 werd de situatie in Zuid Bakool en Lower Shabelle officieel als hongersnood bestempeld (acute ondervoeding bij meer dan dertig procent van de bevolking en twee doden per tienduizend personen per dag). Pas in februari 2012 beschouwden de Verenigde Naties de hongersnood als beëindigd. Rekening houdend met deze informatie ondergraven uw verklaringen wat betreft de hongersnood de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw aanwezigheid in de regio op dat ogenblik totaal. Temeer gezien uw bewering dat u op dat moment 8 kinderen opvoedde, waarvan 5 jonger dan 9 jaar, mag verwacht worden dat u dergelijke gebeurtenis op zijn minst vaag in de tijd kunt situeren en hier correcte verklaringen over kan afleggen.

Ook uw clankennis vertoont opmerkelijke hiaten. Het clansysteem waar de Somalische maatschappij op geënt is en dat tot op de dag van vandaag de belangrijkste hoeksteen vormt binnen de Somalische samenleving lijkt u maar zeer beperkt te kennen (CGVS 1 p. 13). Gevraagd naar de grote clans in Somalië geeft u onder andere Sheikhal op en verklaart u later dat Dir deel uitmaakt van Hawiye, terwijl dit twee afzonderlijke grote clanfamilies zijn. Het is bovendien opmerkelijk dat u de grote 4 clanfamilies van Somalië bij uw tweede interview ineens wel kent (CGVS 2 p. 8), maar u uw eigen clanlijn ineens minder goed lijkt te kennen. U weet zelfs niet meer dat uw eigen clan, habargedir, onder Hawiye valt, iets dat u tijdens uw eerste interview wel correct had verklaard. Het feit dat u de 4 grote families tijdens uw tweede interview wel ineens kan opnoemen maar geen enkele onderverdeling ervan kan geven, toont duidelijk dat het gaat om (slecht) ingestudeerde kennis. Uw verklaring dat u geen interesse heeft in deze opdeling van de Somalische maatschappij kan niet overtuigen. Het gaat immers om dergelijk essentieel element binnen de Somalische samenleving waardoor het volstrekt ongeloofwaardig wordt dat u jarenlang in Somalië zou hebben gewoond en hier maar zo weinig kennis van zou hebben opgepikt. Het clansysteem en het belang hiervan wordt Somalische kinderen bovendien reeds op jonge leeftijd aangeleerd door hun familie.

Verder zijn er nog tal van andere zaken waar u niets over kon vertellen. Zo verklaarde u dat op het Somalische bankbiljet van 1000 Shilling 1 vrouw staat terwijl hier twee vrouwen op staan (CGVS 1 p. 21), kent u de derde brigade niet (CGVS 1 p. 23-24), heeft u geen idee van hoe lang de Afrikaanse troepen reeds in Afgooye zitten en kent u de naam AMISOM niet (CGVS 1 p. 11). U weet ook niet wie Mohamed Omar Muday (CGVS 1 p. 24). U verklaart bovendien verkeerdelijk dat dieren het hele jaar door gemolken kunnen worden (CGVS 2 p. 11), dit terwijl u zelf vee had.

Ten slotte vertonen uw verklaringen een aantal tegenstrijdigheden die uw al zeer wankel geloofwaardigheid verder ondergraven. Zo ontkent u tijdens uw tweede interview dat uw man en kinderen naar Ceelashabiyaha zijn gevlucht (CGVS 2 p. 5), terwijl u dit zelf tijdens het eerste interview verklaarde (CGVS 1 p. 10). Ook verklaarde u tijdens uw eerste interview dat u familie heeft wonen in Galgaduud (CGVS 1 p. 13), iets dat u later ontkent (CGVS 2 p. 7). Wat uw vertrekdatum betreft spreekt u uzelf opnieuw tegen: bij DVZ verklaart u dat u 30 april zou vertrokken zijn, terwijl u bij het CGVS verklaart dat dit al op 30 maart was (CGVS 1 p. 8).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afgooye gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dofar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS 10 januari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS 2 p. 17). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert drie middelen, waarbij zij ingaat op de waarachtigheid van de afgelegde verklaringen, de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In het eerste middel gaat zij algemeen in op de toepassing van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, de beoordeling van de geloofwaardigheid van de relevante elementen van een asielaanvraag, de samenwerkingsplicht voor de Commissaris-generaal. Zij merkt op dat de Commissaris-generaal zich ervan moet vergewissen dat zij geen enkel risico loopt op een mensonterende behandeling ingeval van terugkeer naar haar land van herkomst en verwijst naar artikel 3 van het EVRM. Verzoekster blijft formeel achter haar verklaringen staan en geeft aan niet anders dan de waarheid te hebben verteld. Zij zou zenuwachtig zijn geweest op het moment van het afleggen van haar verklaringen. Ook al heeft zij altijd op de vragen trachten te antwoorden, is zij niet steeds diep ingegaan op de feitelijkheden met betrekking tot de clans. Zij stelt dat zij in haar verklaringen over de schotwonde van haar man nooit uitsluitel heeft gegeven over de precieze datum.

Het tweede middel gaat algemeen in op daden van vervolging, zoals bepaald in artikel 48/3, § 2, van de vreemdelingenwet. Zij stelt dat het in haar geval niet gaat om overheidsorganen, maar merkt op dat de groepering, de islamitische terreurorganisatie Al Shabaab, een aanzienlijke greep heeft op het dagelijkse leven in Somalië en hiertegen niet wordt ingegrepen door de nationale autoriteiten.

Tot slot bespreekt verzoekster de algemene toepassing van artikelen 48/4 en 48/7 van de vreemdelingenwet. Zij heeft op zijn minst trauma's opgelopen naar aanleiding van de niet aflatende dreiging die uitging van Al Shabaab en die zich uiteindelijk vertaalde in specifieke levensbedreigingen met de schotwonde van haar man als resultaat. De bestreden beslissing houdt geen rekening met het dreigende gevaar voor schade en blootstelling aan verscheidene vormen van onheuse behandelingen. Aangezien Al Shabaab een aanzienlijke greep heeft op het dagelijkse leven in Somalië en de nationale autoriteiten hiertegen niet optreden. Zij poneert dat er wel degelijk sprake is van willekeurig geweld bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet.

In het besluit voert verzoekster aan dat geen rekening werd gehouden met verzoeksters kwetsbare karakter.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale of nationale bepalingen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. Het is geenszins aannemelijk dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming, gelet op het feit dat zij de motieven van de bestreden beslissing ongemoeid laat. Verzoekster kan evenmin worden bijgetreden dat niet steeds diep werd ingegaan op de clans of dat er een beoordeling is gemaakt van haar verklaringen over de schotwonde van haar man. Tot slot beperkt het summiere beroep zich tot het argument dat zij Al Shabaab vreest, dat zij trauma's heeft opgelopen en dat zij een kwetsbaar karakter heeft. Dergelijke argumenten laten enkel toe om vast te stellen dat verzoeksters beroep tegen de weigeringsbeslissing inzake haar asielaanvraag niet steunt op ernstige motieven.

De omstandige motivering van de bestreden beslissing is immers correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

“Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet afkomstig bent van het dorp Dofar, district Afgooye, Lower Shabelle. U heeft niet kunnen overtuigen dat u daar het grootste deel van uw leven heeft gewoond. Uw kennis over uw beweerde regio van herkomst vertoont dergelijke hiaten dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat u daadwerkelijk van daar afkomstig zou zijn.

Vooreerst is uw geografische kennis zeer gering. Zo kan u uw dorp Dofar, waar u het merendeel van uw leven heeft gewoond, niet op een duidelijke manier situeren en schiet ook uw meer algemene geografische kennis van Somalië tekort. Eerst verklaart u nog dat uw dorp door Afgooye wordt bestuurd en het in Middle Shabelle ligt (CGVS 1 p. 9). Even later lukt het u niet om duidelijk te antwoorden op de vraag of Afgooye nu in Middle of Lower Shabelle ligt, terwijl dit district duidelijk deel uitmaakt van de provincie Lower Shabelle. Ook andere plaatsen kan u niet correct lokaliseren (CGVS 1 p. 12). Zo plaats u de provincie Hiraan onder Galgaduud, terwijl dit twee afzonderlijke districten zijn. Bosaso zou in het zuiden liggen terwijl dit eigenlijk deel uitmaakt van Puntland. Ook Galkayo en Beledweyne plaatst u allemaal onder Galgaduud. Galkayo is echter gelegen in de regio Mudug en Beledweyne is gelegen in Hiraan. Tijdens uw tweede interview weet u plots wel tot welke provincie Mogadishu behoort (CGVS 1 p. 5), iets dat u bij DVZ niet wist, en lokaliseert u uw dorp Dofar plots in het district Marka (CGVS 2 p. 15). Uw dorp werd op de kaart van Afgooye noch op de kaart van Marka teruggevonden. Enkele van de buurdorpen die u noemt (CGVS 2 p. 16), Donyaarow en Donweyne, werden teruggevonden op de kaart van het district Afgooye. Alle andere omliggende dorpen die u noemt, nl. Dihisle, Ader Bishar, Wahaloshin, Mukayga en Buulo Burder werden niet teruggevonden op de kaart. Ook aan de hand van andere verklaringen slaagt u er niet in uw dorp op een duidelijke wijze te lokaliseren en spreekt u uzelf vaak tegen. Zo verklaarde u bij DVZ dat uw dorp tussen Balcad en Afgooye gelegen is, terwijl u bij het CGVS verklaart dat tussen Afgooye en Warmahan ligt (CGVS p. 9), wat in de tegenovergestelde richting ligt van Balcad.

Verder blijkt u maar zeer weinig te weten over de grote droogte en hongersnood die uw regio trof in 2011 (CGVS 2 p. 13). U slaagt er niet in deze in de tijd te situeren, zelfs niet wanneer dit wordt gevraagd aan de hand van de leeftijden van uw kinderen. Wanneer wordt gevraagd welke de eerste regen was die uitbleef, waardoor de droogte van 2011 uiteindelijk werd veroorzaakt, antwoordt u verkeerdelijk de Gu (CGVS 2 p. 13), terwijl dit de Deyr was. Uit de bij het administratief gevoegde informatie blijkt dat er in de periode van de hongersnood tussen oktober 2010 en april 2012 bijna 260.000 mensen om het leven kwamen in Centraal-en Zuid-Somalië, waarvan de helft kinderen. In juli 2011 werd de situatie in Zuid Bakool en Lower Shabelle officieel als hongersnood bestempeld (acute ondervoeding bij meer dan dertig procent van de bevolking en twee doden per tienduizend personen per dag). Pas in februari 2012 beschouwden de Verenigde Naties de hongersnood als beëindigd. Rekening houdend met deze informatie ondergraven uw verklaringen wat betreft de hongersnood de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw aanwezigheid in de regio op dat ogenblik totaal.

Temeer gezien uw bewering dat u op dat moment 8 kinderen opvoedde, waarvan 5 jonger dan 9 jaar, mag verwacht worden dat u dergelijke gebeurtenis op zijn minst vaag in de tijd kunt situeren en hier correcte verklaringen over kan afleggen.

Ook uw clankennis vertoont opmerkelijke hiaten. Het clansysteem waar de Somalische maatschappij op geënt is en dat tot op de dag van vandaag de belangrijkste hoeksteen vormt binnen de Somalische samenleving lijkt u maar zeer beperkt te kennen (CGVS 1 p. 13). Gevraagd naar de grote clans in Somalië geeft u onder andere Sheikhal op en verklaart u later dat Dir deel uitmaakt van Hawiye, terwijl dit twee afzonderlijke grote clanfamilies zijn. Het is bovendien opmerkelijk dat u de grote 4 clanfamilies van Somalië bij uw tweede interview ineens wel kent (CGVS 2 p. 8), maar u uw eigen clanlijn ineens minder goed lijkt te kennen. U weet zelfs niet meer dat uw eigen clan, habargedir, onder Hawiye valt, iets dat u tijdens uw eerste interview wel correct had verklaard. Het feit dat u de 4 grote families tijdens uw tweede interview wel ineens kan opnoemen maar geen enkele onderverdeling ervan kan geven, toont duidelijk dat het gaat om (slecht) ingestudeerde kennis. Uw verklaring dat u geen interesse heeft in deze opdeling van de Somalische maatschappij kan niet overtuigen. Het gaat immers om dergelijk essentieel element binnen de Somalische samenleving waardoor het volstrekt ongeloofwaardig wordt dat u jarenlang in Somalië zou hebben gewoond en hier maar zo weinig kennis van zou hebben opgepikt. Het clansysteem en het belang hiervan wordt Somalische kinderen bovendien reeds op jonge leeftijd aangeleerd door hun familie.

Verder zijn er nog tal van andere zaken waar u niets over kon vertellen. Zo verklaarde u dat op het Somalische bankbiljet van 1000 Shilling 1 vrouw staat terwijl hier twee vrouwen op staan (CGVS 1 p. 21), kent u de derde brigade niet (CGVS 1 p. 23-24), heeft u geen idee van hoe lang de Afrikaanse troepen reeds in Afgooye zitten en kent u de naam AMISOM niet (CGVS 1 p. 11). U weet ook niet wie Mohamed Omar Muddey (CGVS 1 p. 24). U verklaart bovendien verkeerdelijk dat dieren het hele jaar door gemolken kunnen worden (CGVS 2 p. 11), dit terwijl u zelf vee had.

Ten slotte vertonen uw verklaringen een aantal tegenstrijdigheden die uw al zeer wankel geloofwaardigheid verder ondergraven. Zo ontkent u tijdens uw tweede interview dat uw man en kinderen naar Ceelashabiyaha zijn gevlucht (CGVS 2 p. 5), terwijl u dit zelf tijdens het eerste interview verklaarde (CGVS 1 p. 10). Ook verklaarde u tijdens uw eerste interview dat u familie heeft wonen in Galgaduud (CGVS 1 p. 13), iets dat u later ontkent (CGVS 2 p. 7). Wat uw vertrekdatum betreft spreekt u uzelf opnieuw tegen: bij DVZ verklaart u dat u 30 april zou vertrokken zijn, terwijl u bij het CGVS verklaart dat dit al op 30 maart was (CGVS 1 p. 8).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afgooye gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dofar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet, noch aan de voorwaarden van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit het dorp Dofar, in het district Afgooye in de provincie Lower Shabelle. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Dofar, in het district Afgoye in de provincie Lower Shabelle niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de CGVS-interviews en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 4A, p. 2; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 4B, p. 2 en 17). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP